

Література

1. Березовська С.В. Напрямки фінансової діяльності органів місцевого самоврядування / С.В. Березовська // Людина, суспільство, держава: публічно-правовий аспект: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «VIII Прибузькі юридичні читання», 23–24 листопада 2012 р., м. Миколаїв / за ред. докт. юрид. наук, доц. О.В. Козаченко. – Миколаїв: Іліон, 2012. – 344 с.
2. Березовська С.В. Поняття та напрямки фінансової діяльності органів місцевого самоврядування / С.В. Березовська // Митна справа. Науково-аналітичний журнал. – 2013. – Ч. 1. – Книга 1. – № 1 (85). – 144 с.
3. Про місцеве самоврядування: Закон України від 21 травня 1997 р [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/>.

УДК 342.9:358 (043.2)

Гусар О.А., к.ю.н.,
Навчально-науковий юридичний інститут,
Гарнага А.В., студент,
Навчально-науковий гуманітарний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

НОРМОТВОРЧА ДІЯЛЬНІСТЬ В СФЕРІ ЦИВІЛЬНОЇ АВІАЦІЇ

В адміністративно-правовій теорії загальноприйнятий підхід до визначення обсягу, змісту та кількості стадій нормотворчого провадження відсутній. Так само не існує єдиної думки щодо характеру та числа етапів, з яких складається окрема стадія такого виду адміністративного провадження.

В.Д. Сорокін виокремлює такі стадії нормотворчого провадження: а) підготовка проекту нормативного акта; б) розгляд проекту й прийняття нормативного акта; в) державна реєстрація нормативного акта; г) опублікування нормативного акта та набрання ним чинності.

В.Б. Авер'янов вважає, що стадіями адміністративної нормотворчості є: 1) підготовка нормативного акта; 2) прийняття нормативного акта; 3) доведення рішення до відома виконавців та заінтересованих осіб.

А.М. Школик процедуру адміністративного нормотворення пропонує поділити на такі основні стадії: 1) Розробка проекту нормативного адміністративного акта. Здійснюється відповідно до законодавчої вимоги або з ініціативи самого органу публічної адміністрації чи третіх осіб. 2) Публічне обговорення проекту та висловлення пропозицій щодо його змісту усіма зацікавленими суб'єктами (ця стадія не є обов'язковою у всіх країнах). 3) Прийняття остаточного варіанту нормативного адміністративного акта і його оприлюднення у встановленому законом порядку.

Нормотворчість – специфічний різновид правової форми діяльності

публічної адміністрації, за змістом дуже наближена до законодавчої діяльності (законотворчості), її підстави чітко визначені у законодавчих актах, із визначенням уповноважених суб'єктів нормотворення, сфери нормотворення (вона має підзаконний характер). Окрім того, відповідний різновид нормотворчості передбачає певну участь у ньому громадськості.

Іншим різновидом прийняття правових актів публічної адміністрації є так зване прийняття індивідуальних (адміністративних) актів.

Зупинемося на розгляді нормотворчої діяльності Державної авіаційної служби (Державіаслужба) як уповноваженого органу у сфері цивільної авіації. В своїй роботі Державіаслужба використовує нормативні і правові акти: 1) ті, що безпосередньо регулюють процеси або діяльність підрозділів організації для розробки внутрішніх виробничо-технологічних та інших документів; 2) ті, що не регулюють безпосередньо процеси або діяльність підрозділів організації, але мають відношення до їх діяльності і використовують інформаційний матеріал для забезпечення законності діяльності відповідних підрозділів, а також захисту правових і господарських інтересів.

Джерелами надходження нормативних і законодавчих актів для організації є: органи влади України (Президент, Верховна Рада, Кабінет Міністрів України, Міністерство транспорту та зв'язку і т.п.), які приймають відповідні нормативні і законодавчі акти; інформаційні системи «Ліга: Закон», «Рада».

Нормативні і законодавчі акти, що надходять з органів влади, реєструються у відділі документального забезпечення та контролю за виконанням і з резолюцією Голови Державіаслужби або його заступників надходять до юридичного відділу або іншого управління за напрямком. У разі необхідності відповідним управлінням готуються окреме доручення за підписом Голови Державіаслужби) [1].

При необхідності змін до нормативних або правових актів від органів влади, відповідальне за документ управління готує наказ Державіаслужби про внесення змін у відповідні документи Державіаслужби, для забезпечення реалізації документу. Оригінали нормативних або законодавчих актів зберігаються у відповідальному за документ структурному підрозділі.

Так, з метою приведення нормативно-правової бази, що регулює діяльність цивільної авіації України, в Державіаслужбі на кожний рік розробляється та затверджується План нормативно-правових актів на поточний рік. Керівникам структурних підрозділів Державіаслужби України вживаються заходи щодо приведення нормативно-правових актів, визначених у Плані, у відповідність до законодавства. та кожного місяця до 15 числа наступного за звітним подається до департаменту правового та адміністративного забезпечення інформації щодо його виконання.

Розробку організаційно-розпорядчих та виробничо-технологічних

документів здійснюють відповідні підрозділи Державіаслужби згідно з Інструкцією про порядок діловодства в Державіаслужби, затвердженої Наказом Державіаслужби від 13.04.13 №293) [1]. Порядок проведення розробки нових нормативно-правових актів описаний в методиці процесу Розробка нормативно-правових актів. Порядок реєстрації, роботи із зверненнями громадян, контролю за наданням відповідей по цих зверненнях встановлений в Інструкції про порядок діловодства за зверненнями громадян в Державіаслужби, затверджений Наказом Державіаслужби від 13.04.2013 № 293.

Різноманіття нормативних актів, прийнятих у різний час і різних умовах абсолютно різними інстанціями, є причиною нормативного дисбалансу і колізій в різних сферах діяльності цивільної авіації України, особливо в частині її комерційної складової, у зв'язку з чим надзвичайно актуальним є питання уніфікації та приведення даної нормативної бази у відповідність із законами вільного ринку та світовими стандартами.

Для забезпечення безпеки цивільної авіації велике значення має створення однакового технологічного режиму, що можливо тільки на основі однакових міжнародних правил. Цю роботу сьогодні здійснює ІКАО шляхом прийняття техніко-нормативних документів, що містять техніко-юридичні вимоги до повітряних суден, їх екіпажу і аеронавігаційним службам. Ці вимоги відображаються в стандартах, рекомендованій практиці, правилах для аеронавігаційних служб, рекомендаціях і процедурах.

Література

1.Офіційний сайт Державної авіаційної служби України – К.: Державіаслужба України, 2017. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.avia.gov.ua>

УДК 161.2:027.555 (043.2)

Миронець О.М., старший викладач,
Гаврилюк В. Ю., студентка,
Навчально-науковий юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ГРОМАДСЬКІ ОБ'ЄДНАННЯ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ

У демократичній державі колективною формою задоволення потреб громадян є їх об'єднань. Вони створюється за ініціативою окремих осіб чи групи громадян, демонструючи здатність громадянського суспільства до самоорганізації, подолання суспільних проблем. Дослідження правового статусу об'єднань громадян в Україні у наш час є актуальним, зважаючи на зміни національного законодавства з приводу цього питання.